

[Svend Haugaard.]

til kontrol inden for endnu større områder, endnu større distrikter, end lovforslaget her indebærer. Det er en af de ting, jeg gerne vil have frem i udvalgsarbejdet. Ligeledes synes jeg, at man i udvalgsarbejdet bør se lidt nærmere på den, synes jeg, noget omstændelige fordeling af kontroludgifterne. Men som helhed kan vi anbefale begge lovforslagene.

Gunhild Due: Selv om jeg af og til på møder landet over har hørt den mening fremsat, at man da vist overdriver sundhedskontrollen med fødevarerfremstilling herhjemme, har jeg altid ment, at den slags næsten ikke kan overdrives. De beretninger, man tid efter anden får fra udlandet om salg af fordærvede fødevarer, kan kun bestyrke én i, at der ikke må slækkes på disse områder, tværtimod.

Jeg skal derfor tilsige en velvillig behandling af disse lovforslag, så meget mere som man åbenbart kun for 15 pct. af befolkningen ikke har indført kontrollen frivilligt.

Jeg vil dog gerne stille et spørgsmål til landbrugsministeren angående den undtagelse, der under visse omstændigheder gøres for kærnemælk i § 1, stk. 1. Jeg forstår på bemærkningerne til lovforslaget, at man mener, at det vil føre for vidt at kræve, at al mælk, der anvendes til fremstilling af smør, skal komme fra kontrollerede besætninger. Det forstår jeg ikke rigtig og vil gerne have en nærmere forklaring på det. Mener man, at eventuelle bakterier bliver dræbt under smørfremstillingen, eller hvad? Da kærnemælken netop ofte drikkes rå, kan jeg ikke lide, at den i visse tilfælde kan komme fra ukontrollerede besætninger.

Med hensyn til betaling af mælken efter dens kvalitet synes jeg, man i høj grad bør støtte den tanke, sådan at den dygtige landmand kan se direkte resultater af en omhyggelig behandling af mælk og besætning.

Til indenrigsministerens lovforslag skal jeg kun sige, at det glæder mig meget, at udvalget angående forhandling af mælk snart vil afgive betænkning. Jeg tror, den imødeses med spænding af mange. De nuværende afsætningsforhold for mælk er jo alt for monopoliserede og utidssvarende. Jeg hørte for nylig om en landkommune på Fyn, hvor man kun kan købe mælk hver anden

dag; det kan da ikke være rimeligt. På dette område trænges der jo ligefrem til revolutioner ikke alene for forbrugernes skyld, men også for landmændenes. Måske kunne en rationalisering og smidigere handel med mælkeprodukter medføre, at der ikke blev så stort spring fra den pris, producenten får for sin vare, til den pris, forbrugeren skal give. Jeg vil derfor spørge ministeren, om vi kan vente den omtalte betænkning allerede i indeværende folketingsssamling.

Iver Poulsen: Som tidligere ærede ordførere har gjort det, vil også jeg gerne udtale tilfredshed med og glæde over, at man på dette område — med hensyn til mælkekontrollen — er nået så vidt, som man er, ad frivillighedens vej. Det er prisværdigt, at der igennem den årrække, der er forløbet, ved et pionerarbejde ude i landet, ud over hele landet, er blevet gennemført et oplysningsarbejde, som har medført en udvikling, der er så glædelig som den, der er understreget i betænkningen og nævnt af flere ordførere: at i dag forsynes ca. 85 pct. af danske borgere med mælk og mælkeprodukter fra kontrollerede besætninger. Er man nået så langt, finder vi i min gruppe også, at tiden er inde til, at man laver en landsomfattende ordning som den, lovforslaget går ud på.

De tidligere ordførere har rørt ved nogle problemer, som jeg også havde hæftet mig ved. Det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen berørte spørgsmålet om betalingen for kontrolarbejdet. Der står jo i bemærkningerne til lovforslaget, at Den danske Købstadforening og De samvirkende Sognerådsforeninger har indtaget ét standpunkt — nemlig at mejerierne skulle betale kontroludgifterne, og så kunne de over deres driftsregnskab lægge dem på produktet, sådan at det blev forbrugeren, der kom til at betale — hvorimod mejeriorganisationerne hævder, at når det offentlige påbyder en kontrol, må det offentlige også betale den, og det er jo et ræsonnement, som man måske vanskeligt kan modsige. Men når Den danske Købstadforening og De samvirkende Sognerådsforeninger foreslår, at mejerierne skal betale, mon der så ikke heri ligger, at man i disse sammen slutninger, købstadforeninger og sognerådsforeninger, er helt klar over, at hvis man